

[Justitsministeren]

Men i betragtning af, at de nye regler nu har virket i 5 år, er jeg indstillet på, hvis der er tilslutning til det, at anmode Strafferetsplejeudvalget om at foretage en fornyet gennemgang af reglerne om isolation, og det vil så give Folketinget mulighed for på det grundlag at tage stilling til, om der er brug for ændringer og andre regler på dette område. Så tror jeg også, vi får en dybere baggrund end den, der ligger bag SF's lovforslag.

**Frank Jensen (S):**

Folketinget har igennem de seneste år behandlet spørgsmålet om totalisolation i danske fængsler en del gange og med god grund. Totalisolation er et meget voldsomt indgreb og et brutalt tvangsindgreb i strafferetsplejen.

Socialdemokratiets principielle holdning til totalisolation er, at den bør begrænses mest muligt og helst helt afskaffes. Socialdemokratiet kan således tilslutte sig alle initiativer, der tager sigte på en absolut begrænsning af brugen af fuldstændig isolation. Princippet i SF's lovforslag, som vi behandler her i dag, lovforslag nr. L 225, kan vi således tilslutte os.

Det under os dog, at de ændringer, der blev gennemført i 1984, tilsyneladende ifølge de bemærkninger, der ledsager SF's lovforslag, ikke har haft en afgørende indflydelse på udviklingen i antallet af isolationsfængslinger eller på spørgsmålet om disses længde. Men nu kunne jeg forstå af justitsministerens tale, at der måske ikke er fuld overensstemmelse mellem de talmæssige, statistiske oplysninger, som justitsministeren ligger inde med, og så de statistiske oplysninger, der indgår i bemærkningerne til L 225. Det er i hvert tilfælde et område, hvor vi i Socialdemokratiet under udvalgsarbejdet vil undersøge meget nøje, om der er sket en ændring i domstolenes anvendelse af totalisolation ved varetægtsfængsling.

Til det konkrete indhold i SF's lovforslag skal jeg sige om de foreslåede ændringer i § 770 a, stk. 2, at Socialdemokratiet kan støtte, at der indføres en maksimumsgrænse for tidsrummet for fuldstændig isolation. Vi har den opfattelse, at det er vigtigt, at vi her i Folketinget sætter en maksimumsgrænse, fordi det også – forhåbentlig i hvert fald – vil være med til at fremme en hurtig afslutning af efterforskningen hos politiet, sådan at vi kan få en egentlig domfældelse af de varetægtsfængslede.

I lovforslaget foreslås der en maksimumsgrænse på 8 uger. Jeg skal ikke her sige, at det er den grænse, som Socialdemokratiet vil acceptere ved den endelige vedtagelse af forslaget, men vi vil i hvert tilfælde tilslutte os, at der kommer en maksimumsgrænse, og at den bliver væsentlig lavere end den, der er gældende i den nuværende retsplejelov.

Hvad angår den foreslåede ændring af § 770 b, kan vi fra Socialdemokratiets side tilslutte os, at der stilles krav om, at totalisolationen skal være lægeligt forsvarlig, og at den skal være lægeligt forsvarlig i hele perioden.

På den baggrund kan vi fra Socialdemokratiets side give fuld tilslutning til principperne i SF's lovforslag, og vi ser frem til et hurtigt og konstruktivt udvalgsarbejde om forslaget.

Vi vil gerne tilslutte os det, som ministeren sagde om, at vi kunne ønske os, at der fra Strafferetsplejeudvalget kommer en ny analyse af, hvordan disse regler nu anvendes ved domstolene. Det hilser vi i høj grad velkommen.

**Fischer (KF):**

Næppe nogen har vel sympati for unødigt anvendelse af isolation under varetægtsfængsling, men en realistisk vurdering af fængselsforholdene, ikke mindst de indsattes muligheder for indbyrdes kommunikation og dermed svækkede efterforskningsmuligheder, viser, at det i en række tilfælde må betragtes som nødvendigt at kunne isolationsanbringe for at forhindre, at efterforskningen unødigt vanskeliggøres. De øvrige nordiske lande, som vi retspolitisk normalt sammenligner os med, har da også med undtagelse af Finland adgang til endog ubegrænset isolation.

SF's lovforslag, der ved en overfladisk betragtning drejer sig om en yderligere begrænsning i adgangen til isolation i forhold til den begrænsning, der allerede fandt sted i 1984, får imidlertid ved nærmere eftersyn præg af helt at ville forhindre isolation som følge af den foreslåede bestemmelse om, at isolation ikke må finde sted ved fare for fysisk eller psykisk skade såvel af varig som af forbigående karakter. Den risiko vil formentlig enhver varetægtsfængslet straks påberåbe sig over for lægen, og så opstår spørgsmålet, om lægen egentlig tillægges en myndighed over dommeren. Dermed vil SF's forslag kunne betragtes som en hindring for myndighedernes mulighed for med rimelig ef-